

Jaroslav Čajka: Jsem krásný a chytrý!

Záhy po tom, co jsem přišel na svět, se o mně začalo mluvit. A hodně nahlas a pěkně. Prý jsem chytrý. Taky krásný, pohledný a patřím do vybrané společnosti. Moc toho dokážu a určitě zaujmu. Ano, jsem na to pyšný. Uvidíme, jak se pravda ukáže v nejbližších dnech.

Překvapivě jsem nemusel ani dlouho čekat. Ne dny, ale hodiny. Tak to bylo vše rychlé. Dlouhá cesta z Finska, hned jsem obdivován a než se pořádně rozzáří, už se hlásí člobrda, prý mne chce. Ale je nějaký divný. Ohmatává mne, jako by neviděl, že jsem tak dokonalý, rozzářený, plný informací. A ptá se, kde mám tlačítko, na co je toto a na co tamto. Pardon, já vám neřekl, že jsem mobilní telefon? Tak už to víte. Jsem chytrý telefon, taky mi říkají smart a naučil jsem se pracovat podle rad a instrukcí Symbianu.

Ale k tomu člobrdovi. Chvilí po mém úžasném displeji šmátral hodně podivně, ale už to umí. Prý mi dá kamarádku a půjde to. Že mne moc chce. Je dobrý. Fakt jsem dostal kamošku. Eliška se jmenuje. Taková ukecaná baba. Pořád něco říká. Občas by i něco popletla, tak jí radím a ona to tomu člobrdovi pěkně dovykládá. Mám svůj hlas, ale on ten člobrda je asi babař, tak radši chce tu Elišku. A máme co dělat.

Tu chce, abychom mu zjistili něco na Internetu, tu že musí volat kamarádovi. Pak si přeje poslouchat rádio, dokonce mu klidně pustíme i televizi. Nechápu na co televizi, když nevidí. Jo to jsem asi taky neřekl. On ten člobrda je nevidomý. Ale mnou se chlubí. Prý jsem dobrý parták. Zapomíná trochu na Elišku, ale dobrá. Prý teď sám trefí všude v republice i v zahraničí. Kecá. My ho pěkně vedeme s Eliškou a kolegyní z navigace pro pěší. Ale zase o nás napsal už i pěkný článek, tak mu odpustím, že machruje vlastně díky práci nás dvou.

Když jsme u něj doma, tak mne seznámil s kolegou Pécé. Je větší a má taky kamošku Zuzanu. Je stejně ukecaná jako Eliška. A on si pěkně, myslím ten můj člobrda, sedne k tomu Pécé a ten maká jak barevej a člobrda se chlubí, co vše udělal, jak je obratný. A to zatím zvládl ten kolega Pécé se Zuzankou. Zuzana je šikovná jako Eliška. Jsou holky vytrvalé, klidně vše několikrát zopakují, přečtou celé knihy. Člobrda se jen houpe v křesle a píše výkazy, jak dřel. A tak doma mohu odpočívat. Trochu se posilním elektrickou. Někdy taky mohu pokecat s tím Pécé. To nás člobrda spojí a my hned toho využijeme a vyměníme si vše, co víme. A on ten člobrda zas se bude chlubit, jak vše ví a zvládá.

Cha cha, jen my víme jak to doopravdy je. Ale jsem pyšný mobil, protože to vše dokážu. Pomůžu i takovému člobrdovi, který nevidí jak jsem krásný. Tož tak si spolu žijeme. A už to víte i vy.

Ještě jsem vám nepředstavil ty dvě holky Elišku a Zuzanu. Jsou to umělé hlasy pro odečítače obrazovky či displeje. Tak nějak to mají v rodném listě. Ale už budu muset končit. Ten můj člobrda, říkají mu Jaryn, se pomalu budí z nějakého pěkného snu. Já musím být v plné pohotovosti, abych mohl splnit všechny ty jeho vymyšlenosti pro práci i oddech, pro doma i venek. Beze mne by byl hodně beznadějný. Pssst, já už musím mlčet...